

Pokud stížnost namítá, že st-I vzhledem k ustanovením studijního řádu byl nucen poslední studijní semestr ukončit na vysoké technické škole ve Vídni, ježto jinak by byl semestr ten ztratil, je na námitku tu odpovědět, že tato okolnost nemůže mít žádného vlivu na zákonitost nař. rozhodnutí, neboť cís. nař. č. 130/1917 ř. z. nemá žádného ustanovení, podle něhož v takovém případě měla by učiněna býti výjimka z předpisu § 4 tohoto nařízení.

St-I dále namítá, že jest oprávněn k užívání stavovského titulu »inženýr« také z toho důvodu, poněvadž je rakouským státním občanem a užívá tím jen označení, jež mu v jeho domovině podle tamních předpisů přísluší. Tomuto náhledu nemohl soud přisvědčiti, ježto ustanovení cís. nař. č. 130/1917 ř. z. samo nečiní rozdíl mezi zdejšími a cizími státními příslušníky a také z ustanovení § 106 ústavní listiny neplyne, že by se st-lem, jenž jest obyvatelem republiky Československé, mělo býti v příčině užívání onoho titulu nakládáno jinak, než se zdejšími státními občany. — —

Č. 12.790.

Honební právo. — Policejní věci: I. Honební certifikát podle § 27 čes. honeb. zákona opravňuje vykonávati myslivost v celé zemi. — II. * Honební personál není na základě honebního certifikátu oprávněn k nošení zbraně i mimo službu.

(Nález z 23. února 1937 č. 10.897/37.)

Prejudikatura: ad I. Boh. A 11.570/34.

Věc: Ladislav V. v Lipnici (adv. Dr. Josef V. Sokol z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Praze z 28. dubna 1934 o přestupku honebního zákona a zbrojního patentu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud se týká přestupku § 42 č. 3 čes. honeb. zákona, se zrušuje pro nezákonnost; v ostatním se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nálezem okr. úřadu v Jindř. Hradci z 8. prosince 1933 byl st-I uznán vinným přestupkem § 42 č. 3 honeb. zákona z 1. června 1866 č. 49 z. z. čes. a § 36 zbroj. patentu z 24. října 1852 č. 223 ř. z., jichž se dopustil tím, že se 22. října 1933 zúčastnil jako host honu ve společenstevní honitbě v Kunžaku, nemá ani honebního lístku ani zbrojního pasu, a byl podle § 42 čes. honeb. zákona ve spojení s § 10 zákona č. 98/1929 Sb. odsouzen k pokutě 150 Kč, pro případ nedobytnosti k 7dennímu vězení a podle § 36 zbroj. patentu k pokutě 30 Kč, pro případ nedobytnosti k 3dennímu vězení.

Nař. rozhodnutím byl tento trestní nález potvrzen.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Nař. rozhodnutím byl potvrzen trestní nález okr. úřadu v Jindř. Hradci z 8. prosince 1933, jímž byl st-I potrestán:

1. za přestupek § 42 č. 3 honeb. zákona z 1. června 1866 č. 49 z. z. čes.,

2. za přestupek § 36 zbroj. patentu z 24. října 1852 č. 223 ř. z.

Stutkovou podstatu prvního přestupku spatřuje žal. úřad — právě tak jako úřad I. stolice — v tom, že st-l 22. října 1933 provozoval myslivost jako host ve společenství honitbě v Kunžaku, nemaje honebního lístku. Tohoto honebního lístku podle názoru žal. úřadu potřeboval v tomto případě i st-l přes to, že okr. úřadem v Jindř. Hradci byl mu jako polesnému v honitbách pro obvod státní lesní správy v katastru politického okresu jindřichohradeckého vydán honební certifikát, neboť provozoval honitbu v obvodě, pro který mu honební certifikát vydán nebyl. Stížnost stojí naproti tomu na stanovisku, že honební certifikát nahrazuje honební lístek a právě jako tento platí pro celou zemi, takže odsouzení za uvedený přestupek honebního zákona je nezákonné. V tomto směru je stížnost odůvodněná.

Nss vyslovil v nálezu z 29. listopadu 1934 č. 20.175 Boh. A 11.570/34 právní názor, že honební certifikát podle § 27 čes. honeb. zákona opravňuje vykonávati myslivost i mimo služební obvod osoby, již byl vydán, stejně jako honební lístek v celé zemi (§ 26 a) a c) čes. honeb. zákona). Na tomto právním názoru trvá nss i v tomto případě a na místě odůvodnění odkazuje podle § 44 jedn. řádu na důvody cit. nálezu. Nař. rozhodnutí je v tomto směru založeno na opačném, tedy právně mylném názoru a musilo proto býti, pokud se týká přestupku § 42 č. 3 čes. honeb. zákona zrušeno pro nezákonnost.

Stutkovou podstatu druhého přestupku, za který byl st-l v pořadí správních stolic nař. rozhodnutím potrestán, spatřuje žal. úřad rovněž ve shodě s úřadem I. stolice v tom, že st-l při honu v Kunžaku nosil loveckou pušku bez zbrojního pasu mimo službu, neprokázav také potřebu k odvrácení hrozícího nebezpečství. V tomto případě nebyl st-l, který — jak již bylo uvedeno — je polesným v honitbách pro obvod státní lesní správy v katastru politického okresu jindřichohradeckého, podle názoru žal. úřadu oprávněn nositi pušku bez zbrojního pasu, poněvadž oprávnění nositi obvyklou zbraň i bez zbrojního pasu přiznané zaměstnancům vzatým do přísahy k výkonu ochranné služby lesní § 53 les. zákona z 3. prosince 1852 č. 250 ř. z. a min. nařízením z 20. srpna 1857 č. 159 ř. z. (ad § 15) se vztahuje podle výslovného ustanovení těchto předpisů toliko na nošení zbraně v e s l u ž b ě. Naproti tomu tvrdí stížnost, že žal. úřad přehlídí, že při přestupku zbrojního patentu má býti dána skutková podstata toho patentu, nikoli snad nějakého jiného ustanovení, kterého se zbrojní patent dovolává. Podle názoru stížnosti patří st-l k osobám, které podle § 15 zbroj. patentu nepotřebují povolení k nošení zbraně, poněvadž již podle své služby byl na základě honebního certifikátu oprávněn nositi obvyklou zbraň. Stížnost je v tomto směru neodůvodněná.

V nař. rozhodnutí je výslovně uvedeno, že skutková podstata přestupku § 36 zbroj. patentu je dána proto, že st-l při honu v Kunžaku nosil loveckou pušku bez zbrojního pasu mimo službu, neprokázav také potřebu toho k odvrácení hrozícího nebezpečství. Tvrdí-li stížnost,

že skutkovou podstatu zbroj. patentu nespátřuje žal. úřad v předpisech zbroj. patentu, nýbrž v právních normách jiných, přehlíží úplně to, co žal. úřad v nař. rozhodnutí jasně vyslovil. Úřad ovšem, uvažuje, zda je skutková podstata přestupku § 36 zbroj. patentu, podle něhož se hrozí trestem a propadnutím zbraně tomu, »kdo by bez dovození a neprokázav potřeby k odvrácení hrozícího nebezpečnosti nosil zbraň«, musil se se zřetelem na znění tohoto zák. ustanovení zabývatí otázkou, zda st-1 nosil zbraň bez dovození, a musil proto zkoumati, zda k nošení zbraně nebyl snad oprávněn podle § 53 les. zákona a min. nařízení č. 159/1857 ř. z. (ad § 15) jako zaměstnanec vzatý do přísahy k výkonu ochranné služby lesní, neboť skutková podstata přestupku § 36 zbroj. patentu nebyla by dána, kdyby st-1 zbraň v konkrétním případě bez dovození nenesl. Proto, že se úřad uvedenými předpisy lesního zákona a min. nařízení č. 159/1857 ř. z. podle své povinnosti zabýval, nelze důvodně tvrditi, že skutkovou podstatu přestupku zbrojního patentu spatřuje v předpisech mimo tento patent, zejména když ve znění nař. rozhodnutí pro takové tvrzení není vůbec podkladu.

Nesprávné je stanovisko stížnosti, že st-1 byl v konkrétním případě oprávněn nositi zbraň již na základě svého honebního certifikátu, neboť — jak správně se uvádí v nař. rozhodnutí — ustanovuje se v min. nařízení z 20. srpna 1857 č. 159 ř. z. k provedení § 15 zbroj. patentu z 24. října 1852 č. 223 ř. z. výslovně, že personál vzatý do přísahy k výkonu služby lesní a honební nebo k výkonu obou těchto služeb, bez rozdílu, zda je ve službě státu, obcí nebo soukromých osob, může nositi obvyklou zbraň bez zbrojního pasu za podmínek tu uvedených jen ve službě. Totéž plyne z § 53 les. zákona z 3. prosince 1852 č. 250 ř. z., na který žal. úřad rovněž správně poukázal. Tvrzení, že honební certifikát opravňoval st-le nositi zbraň i mimo službu, je zcela bez podkladu. Je správné, že honební certifikát nahrazuje honební lístek, než právě tak jako honební lístek nezakládá oprávnění k nošení zbraně, nezakládá je ani honební certifikát, kdyžtě osoba, již honební certifikát byl vydán, nečerpá práva k nošení obvyklé zbraně z tohoto certifikátu, nýbrž z cit. ustanovení les. zákona a min. nařízení provádějícího zbroj. patent. —

Č. 12.791.

Živnostenské právo: * Živnostenský úřad na Slovensku není za účinnosti živn. zákona č. 259/1924 Sb. oprávněn zakázati živnostenské používání obchodních stáží zřízených a používaných oprávněným živnostníkem před účinností tohoto zákona proto, že stáje ty obtěžují zápachem a hlukem svoje okolí.

(Nález z 23. února 1937 č. 11.269/37.)

V ě c: Adolf R. v Bratislavě (adv. Dr. Josef Hustopecský z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 22. prosince 1933 o zákazu užívání obchodních stáží.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.